

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Parashat derakhim

Rosanes, Judah ben Samuel

הדוהי, סענאזר

Ṷinitsi'ah, 5503 [1742 oder 1743]

חרזמה. קרד

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9997

גם לא דבריו המסדר תולעת יעקב הגה ארס'ו מנויה לעוברי דרכים פן המודיעית ולפנים יודיע דרכיו מנין הסדר ומתו : למען ירוץ הקורא במקום טלכו חסן וחכם לטעונה להמנען בדרכים ויחס לדרך שעתיו לדרך בית כניסתו : בדרך סאלם רונה לילך בה מולוכין אותו :

דרך האתרים

סיס עיניך בדרך הזה כי הוא מקצוע גדול • על פיו יחנו כהנה וכהנה מקראי קדם ומאמרי רזל תלמוד גדול • ובלכתך בדרך הזה או תקרא ב' דרושים עולים בקנה אחד והדרשא דתרת דרך התייר הגדול : **הדרוש הא'** בו יתבאר אם אברהם אבינו יגא מכלל בני נח לממרי אפילו להקל מאחר שקיים כל המורה או לא ועל פי הקדמה זו הוא פור'ט כמה מאמרי דו'ל' דף ח' ע"ג דף ה'

כתן בלבו ליישב קושיית המפרשים מי התיר לתמר

להכטיל לאותו נדיק לבא על כלתו דף ד' ע"ב

בסתק כנוי טבא על אמו וכיון לקנותה כביאה

זו אי חטיבא אחת איס לחייב הבא עליה או ללחא

כיון דחייב מיתה לא מהני לקנותה ובתד דבעיא הדר פכטה סס

חקר ודרש איך עשה פעשה ראובן לטכב עם אחת אכיו סס ג'

הדרוש הב' בענין בן נח שאינו מנוה על קדוש ה' ואיחו

דידיה אמר דאינו אלא בעז' וג' אכל בס"ד

יהרג ואל יעבור דהא מסברא נפקא דמאי חיות כו' דף ו' ע"א

מגדד לומר דבכני נח אין טליה לדבר עבירה חזן

עט"ד דחייב המטלח דגלי ביה קרא

מ ימי פלוגת אס בן נח רשאי להחמיר על ענמו דלדעת מהרזמט

אף לת"ד דנבי ישראל רשאי מודה בכך נח דאינו רשאי לחבול

בענמו ולדעת מהר"ט יפה אף לת"ד דנבי ישראל מתחייב בנפטו

בן נח רשאי למסור ענמו א"כ אין חילוק ביניהם וכמתלוקת

בישראל ה"כ פליגי בכני נח דף ו' ע"ב

הדרוש הג' לחקור אם האבות היו נענשים בענטי שמים

כטלח היו מקיימים אחת מתנות ה' או ללחא

לא היו נענשים אלא ככעב מתות ידיהו דף ט' א'

בני נח אינו מוזהרין על ללו דלא יחל דברו אפילו

במה שגודרים לטמים דף י' ע"ד

לענין קיום המלות אם שדרס כמנוה ועוסה או לא דף א' א'

הא דהאומר שלע זו לנדקה בטביל טיחיה בני כו' ה' נדיק נמו

אם היינו דוקא במנות הגדקה או בכל מנוה שפיה פדי ליה

לאיניס לעשותה כרי לכות לע"ב סס ע"ג

דרך מצרים

וכו סני דרושים • **הדרוש הא'** בו

יתבאר שסאק"ה אינו דן את האדם כי אס

לפי מקומו ושעתו באשר הוא סס אכל לענין הטובה אינו בן

דנוסה ומכיש ומדכה להטיב דף זכ"א

בזה נותן טיטס לטכט לוי אחאי לא כשמעבד סס

ופוד לו דברים כנו דכיון דככט לוי לא היה לו חלק בארץ לא

הוטל עליו פרישת חוב הסטר דכי נר יהיה זרעך סס ע"ד

מייטב קושיית המדרשים דלתה לא היו בני גרשון

ובני מררי מרובים כסאר השבטים דף ז"א

הדרוש הב' יסודתו סוכב הולך דכסבר נסים נדקניות

מדלג על ההרים להגויא את בני ישראל

במוך זמנו • מייטב קושיית המפרשים היכן נפקיים

גזרת וזבדוים וענו אותם ארבע מאות סכה דף ז"ב ע"ד

הכטחת ואחרי פן ילאו ברכום גדול מדק הענקה הוא דף ז"ב

דרך הקדש

וכו ארבעה דרושים למעלת ארץ ישראל •

הדרוש

הדרוש הא'

בו יתבאר אם קדושה ראשונה קדשה

לעמיד לבא אינו מקדש מחדש מלך המשיח את א' לאות הארלות

שנתקדשו מקודם ולעולם בקדושהם עומדות ואף לעמיד שכיבט

אות מלך המשיח וכותן מהם חלק לטכט לוי לא בטביל זה פקעה

קדושתם • אך הארלות טכובט אותם מחדש שלא בככוס יאושט

ועורא ה"כ המלך המשיח יקדש אותם ואינם חייבות בתרומות

ומעשרות • כס

הדרוש הב'

יבאר דאוריח דא' מחכים וירושלם יש בה

סגולות הרבה והנ' דברים דאימנהו

בדרכים לנדיעותא הלל המה דיטיבת כרכים קשה שהבמים

קדושים זה אל זה ואין אוריס טוב וזהם פרונים בנזל וערוית

דלחיבא מוטלים רעים בעלילות ברשע הני תלת מילי אשתני

שמייהו למעליותא בתוככי ירוכלס דף ז' א'

זרע פסול לא איקרי זרע ואף פסול בעבירה כגון עובד עז' כתי

לא חטיב זרע כ"כ מהר"ד יחיאל באשן זל

וסקיל וטרי נדבריו דף זח ע"ב

האריך להוכיח דקני וקניזי וקדמוני שהם אדום ועמון ומאב

נכרת עליהם ברית להנחילם לישראל ושלא כדברי הרמ"ם זל

סכתב דמטיקרא נתנם ה' לאברהם כדי שיתן טיטס

מהם לכני לוט ואחת לבני עשו סס

הדרוש הג' יבאר דכותא דארץ ישראל מנן הוא לטבל

יגרא דעז' דף ד' ע"א

הקשה היאך ככס משה ארץ סיחון ועוג שהיו

ככלל ו' עמחין הן סס ב'

קונס לכיתך טאני נכנס ונפל ובנאו אס מותר

ליכנס בו סס ע"ג • וכ"א ע"ד

הדרוש הד' יבאר דא' מוחוקת היא בידינו ימי קדם

מסעה שנאמר לאברהם לזרעך נתתי את

הארץ וכה בה והוכיח זה בראיות דף כ"ב א'

דרך דוד וכו דרוס א' • כטמו בן הוא מדבר כססוקים

דטייכו לדוד : יבאר דכמחוייבי מיתה בידי

שמים אס הדבר ברור כטמט דלא נפיק מיניה זרעא מעליא

הרשות נתונה ביד ב"ד להורנו דף כ"ג ע"א

מגדד לומר דלא אמרו אין עונשין מן הדין אלא

בישראל אכל לבן נח עונשין סס ע"ד

דרך המלך

וכו סני דרושים : **הדרוש הא'** יבאר

דמלך טחחל על כבודו אין כבודו מחול וזה

גורם לו טיעשה דכר טכסיכמו תנטל המלכות ממנו כ"ה ע"ב

מי שהוא טחחם מלחמות ה' אין חטא נא על ידו סס

אס דוד היה לו דין מלך משעה טמטטח על ידי טחחל

אף דטחול עדין קיים או לא סס ע"ד

הא דאתרינן כל שחברו נענט על ידו אין מכניסין אותו

במחיתו של הקב"ה היינו דוקא כטחוטא כמותו

דבר שחברו נענט עז' דף כ"ז א'

מהעונס אנו למדין אוטן החטא לפי שהקב"ה

נפרע מדה כנגד מדה סס ע"ג

הדרוש הב' יבאר מעלת המלך דמחלין

לו עונותיו דף כ"א ע"ב

אס

דרך המורה

האומר לחברו אכול עמי סתם טעור מדמי האכילה
איך הותר לאכרס לפשות נדקה עם גוים
הדרוש הב' גדול כח הנדקה שמהפכת מדת הדן
לרחמים

דרך החיים יס בו סני דרושים עולים בקנה אחד
הדרוש הא' סוף לך דבר טעור

בפני פקוח נפש
מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו הקל הקל תחלה
הטומאה ניתנה לידחות מפני הטכנה דלא כרלב"ג
אם אסור להגיל עמו בממון חכרו

טרי לטלטל הגר בשבת מפני גוים כדרך דמות לכבות
דלא כרלב"ג

לחם הפנים אף שהוסר מעל גבי השלחן אחר הקטרות הכובין
אסור לזרים דלא כמהר"ש יפה

בחדש טהור קדש טהור ברכת היינו לאחר שקדנו מטריו
טמא טהור קדש טהור ברכת היינו לאחר שקדנו מטריו
כל האיסורין נדחין מפני פקוח נפש וזאת דבטל ומרומה
נחלקו אם יאכל הטבל כמות טהור או יתקן אותו ויאכל
החולין לבד והתרומה לבד

לדעת רמ"א מוטב שיטבור החולה על איסור חמור כיון
שהוא לגרכו מקה שנעבור על איסור קל היכא דאין
נורך לחולה דלא הותר לגטל האיסור בידים כיון דאין
במעשה זה תועלת לחולה

הדרוש הב' דאשילו שבת דחיה היא מפני
פקוח נפש

דרך ה' דרום אחד לענין הנפש בלבד
כל טוב שיבא על הקדוש כרוך הוא בעגמו אף
למעלה הימנו

אם הנשמים מפשה נשים או דרך טבע
מלת אמה היא למעט אחרים

טל שעמיד הקדוש כרוך הוא להחיות בו מתים אינו
מענין טל הטהור בעולם

לא אחריו נדר שהותר מקצתו הותר כולו אלא כביטול
נדר על שפת וחרטה

בהפרת הכעל לא שייך לומר נדר שהותר מקצתו
אם שני אוננים טל נשמים אונר טוב ואונר טלוי טוב
וזנדר לומר דמפתח טל נשמים דלא נמסר לשליח היינו
מפתח אונר הטוב

בשאיך ישראל עושין רטוטו של מקום אין הנשמים
מאונר טוב

המכחין ל דע אם הנשמים הם מאונר טוב או לא הוא
דאם הם מדויבים בטבע גדול ודאי דהם מאונר טוב
שהוא על הק"בה בטעמו

אם מירח הגיו פירותיו טל ישראל פוטרן מן המסכר
דרך הערבה דרום א' בענין טענת התודפת לאורייחא
מה מוסף מת כסה כיון דהדור קפלוה

קבלוה כפרבות מואב
מי שאנס את חברו על איזה דבר והתירו מאתו אינס
כל זמן שהאונן הראשון קיים או חסיד טעם באינס או לא כס' ג'
לדעת מהרזקי חסידי ישראל אנוסים במה ט' בלו בערבות מואב
משים דישראל מוחזקת היא ומתנת הארץ לא היתה בנאמי אלא
מתנה חלוטה וחסידי אונם מה שלא היה מבנין ולדעת ההט"ב
קדם

אם דוד היה לינו כמלך כיון דנמסח כמסוח דכהונה
או דלמא כמלכות תליא מלמא

כיון כנטו ישראל אחרי אכטלוס אם היה לדוד דין מלך
אם כלי הדיוט מסעה שנעשו להדיוט בהזמנה לחוד
נאסרו לנכוח

אם כלי נכוח שנשתמש בהם הדיוט נאסרו
אם המלך אסור להשתמש בכלי הדיוט שנשתמש בהם הדיוט כס'
כהן משיח טעבר יס לו דין כהן מס' כמלך

דרך הרבים דרום אחד למעלת הנכור
הא דגזר דין נקדע אם הוא דוקא מרעה לטובה
או אכילו מטובה לרעה

אף למ"ד דגזר דין דיחיד אינו נקדע היינו דוקא לטנות
הגזרה מכל וכל אבל מועיל מפלה ליחיד לטנותה
מתקום למקום

מלך וגביר גדונים ככל יוס
אם נשאלין באורים ותומים למי טעורך הנכור בו
ת"ח שמורה הלכה ובא אם אחר מעשה אמה אין שומעין לו
היינו דוקא בתלמא דנזוג בדבר ואם אחר יאמר מלמא אחריתי
בהיה תנו דמהימן אהא מהימן אהא

אם עשיית לחם הפנים דוחה את הכבת
מגור טל קדש חול היה ולא היה מקדש
המורד במלכות אין רשות לאחר להורגו מאחר דאם רנה המלך
טלח להורגו רמאי

טעם החילוק טעם בין מנחות ללחם הפנים דנבי מנחות משקדטו
בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום ומחוסר כפורים מה שאין כן
בלחם הפנים

קודם קריאת הפנים אינו נקדח לחם
כי היכי דכריני אדם אין עליה לדבר עבודה ה"ב כדיומי
כמים ים הפרס כיון הורג את עגמו בידיו לאומר
לאחרים סיהרנהו

דרך עניים יס בו סני דרושים למעלת העניה
הדרוש הא' יבאר דמדת הענוה כלו
שנשתמש בו קדש כו' וילפינן לה מדכתיב בעשה אדם והר סיני
זכיה

חבור וברחל נפסלו מטום לתא דע"ז
מחויבר לא מתסר ויס נכבד כמחויבר לנכוח
איך נענה בית הכחידה ברה המוריה שהוא הר נכוח וא"ת ביה
ליתא דע"ז

הדרוש הב' מעלת המשפיל עגמו בעסק המורה ל"ד ע"ה
כס יבאר ענין דוד דהוה מתני לרכנן על נב
קדקע - דין אסור לקדוח לרבו בסמו אכל כאו' אדוני או תורי
פ' טרי ומגדד לומר דהיינו דוקא בטמאכוד התואר קודם
הפס'

דרך כרמים דרום א' בענין גאווה וזמנה דרום את
הנקודה טל גאה זרם

דרך צדקה יס בו סני דרושים למעלת הצדקה
הדרוש הא' להודיע כי אות היא
שנקדחו כנים למקום
זוה טדעה להמית הילדים קודם גאחם לאור העולם
אחילו בקדש גבוה האומר טור זה עולה לאחר כלשים יום יכול
לחזור בו

האומר

דרך המורה

עו
כ"א

ת"ח ספר יש לו תקנה

דרך מצפה

דרום אחד על הנחלה העמידה . דבר שהיה קדם והשתמש בה נכזה אף שכל ליד נוי לא נשיק מקדושתיה
אחתה תנחה שתמן יעקב לעסו הם וולרותיהן ע"ם כל הדורות עתידים א"ה לסלם כמיטבא
כ"ח ת" סס"ג
כ"ט כ"ג
סס
מה שהפרה שביננו על ישראל אם הוא כדמות אירוסין או כשואין

דרך מצותיה

ידבר נא במנין המצות בזה לנו משה מורשה אמרתי אני אל לבי לחלק כל סוג לעגמו ויפד והיה לארבעה ראשים לתת ריוח בין פרטה לפרטה החלק הא' במצות עשה יבאר שבמנין מצות עשה בין הרמב"ם להסת"ג איכא בינייהו ג' מצות עשה דף ס"א ע"א וכ' עוד יבאר שהרמב"ן סקל מחסבנו . על הר"ס ל"כ מצות עשה והכנים במקומם מצות אחרות שלא מנאס הרמב"ם
ס"ב ע"ב עד דף ס"ג ע"ב החלק הב' במצות לא תעשה יבאר שהסת"ג סקל מחסבנו
על הרמב"ם עשה עשר אוהרות והנשים במקומם אוהרות אחרות
דף ס"ג ע"ב עד דף ס"ד ע"ד עוד יבאר מה שיש מן ההפרה במנין מצות לא תעשה וסקיל וטרי בדברי הסת"ג בכמה לאוין .
דף ס"ד ע"ד עד ס"ה ע"ב החלק הג' סקיל וטרי בדברי הרמב"ם בחייבי מלקות .
דף ס"ה ע"ב וע"ב ס"ה ע"ב עד דף ע"ב ע"ג עוד יבאר מנין הלוקין סה קס"ח וירמון כל אחת ואחת מראה מקום הוא לו
דף ס"ז ע"ד עד דף ס"ח ע"ג החלק הד' הלא המה חידושים שנמצאו כתובים בגליון ספר החינוך והוא מסודר על סדר הפרשיות :

קודם שנלו לא היה להם טענת אונס ולא ניתנה להם הארץ חלף כעבוד ישמערו חקיו
כ"א ח" ב"ג ב"ב לא נתן להם הארץ חלף בתנאי ולא טייך בהו טענת אונס דת"ל משום דיגא חלבותא
חזות העולם הם תחת טרס אכל ישראל כחר לו ייה

דרך עצב

דרום אחד זכר לחרבון כל דבר אשר יבא ע"י ה' א"ה הוא חספס חזק
כ"כ ד' סס
כ"ג סס
כ"ד סס
כ"ה כ"ג
כ"ו סס
כ"ז כ"ד
כ"ח כ"ד
כ"ט כ"ד
סס
כ"א ח'
כ"ב כ"ד
כ"ג סס
כ"ד סס
כ"ה סס
כ"ו סס
כ"ז סס
כ"ח סס
כ"ט סס

דרך צדיקים

דרום א' בהספדן של צדיקים נברא רבא דמורה הוראה עדיף
מספר תורה כל זמן שהיתה סכינה לא נחרב כ"ה ואין יד האומות טולטת בישראל
לא זזה סכינה מאגל תינוקות של בית רבן בירושלמי אפילו צדיק אחד היה מנין עליה'
המהנה ת"ח מנכסיו חטיב כאלו איהו גופיה ל' ת

דרך ארוכה

דרום אחד למעלת המשובה ואתה דרום את הנקודה זה מעלה ארוכה . טעם למתיים שהחיה יחזקאל לתה זה לא החיה אנשים גדילים וטובים
אף כי לית בהו הימנותא ושלחו לעז נקראים כנים כונת דינאל בזה שתמן ענה לנכוכדנצר לעשות נדקה

תושלב"ע

